

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Stîngu Samir Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 27.06.2018 - 17.07.2018;
2. Instanța de apel : 20.08.2018 - 02.10.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 13.12.2018 - 26.03.2019;
4. Instanța de apel : 02.05.2019 - 10.06.2019;
5. Instanța de recurs ordinar : 08.08.2019 - 20.11.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 iulie 2018, Stîngu Samir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 88 Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, echivalentul sumei de 100000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Stîngu Samir, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto, mun. Chișinău a Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor scrise și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, urmărind scopul obținerii unui profit material, în luna decembrie 2017, aflându-se în sat. Tartaul, r-nul Cantemir, a pretins de la cet. Mocanu Gheorghe bani în sumă de 800 de euro, iar ulterior în luna ianuarie - februarie 2018, a acceptat și primit de la ultimul suma de 450 euro, în scopul influențării angajaților din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun. Chișinău a Agenției Servicii Publice, pentru ca ulterior ultimul să susțină cu succes proba practică și teoretică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de

a conduce transport auto la categoriile „B” și „C” și primirea permisului de conducere respectiv.

Tot el, la 13 iunie 2018, aflându-se în or. Cantemir, s-a întâlnit cu numitul Mocanu Gheorghe, iar în cadrul discuțiilor purtate a confirmat pretinderea, acceptarea și primirea banilor în sumă de totală de 450 euro și tot în cadrul întrevederilor i-a restituit actele cu privire la admiterea persoanei la susținerea examenului de probă practică și teoretică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoriile „B” și „C”, susținând în continuare în fața acestuia că a întreprins măsurile respective cu privire la pretinsa exercitare a influenței promise, care din motive independente de voința sa, aceasta nu și-a produs efectul.

Fapte, care au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare în cuantumul de 1 026 lei și a confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art.106 alin. (2) lit. b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de fond în partea descriptivă a sentinței eronat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în calitate de cheltuieli judiciare a sumei de 1 300 lei, cu toate acestea, în partea dispozitivă a sentinței instanța de fond nu s-a expus cu referire la admiterea sau respingerea încasării cheltuielilor judiciare, astfel, instanța de fond a ignorat prevederile legislației procesual penale.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Potrivit prevederilor art. 388 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de fond la pronunțarea sentinței urma să se expună asupra confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, astfel, instanța de fond urma să ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că, instanța de judecată având obligația de a decide asupra confiscării speciale de la inculpat, cu respectarea prevederilor art. 106 alin.(2) lit. b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și a încasării cheltuielilor judiciare solicitate spre încasare, suma căroră a fost indicată în informația anexată la rechizitoriul cauzei penale, instanța urma să motiveze soluția, din care motive cele descrise constituie temei de casare a sentinței.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2018, a fost respins, ca inadmisibil apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1 Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel de către procuror în partea cheltuielilor de judecată și în partea confiscării speciale, solicitând în acest sens confiscarea de la Stîngu Samir în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 026 lei și dispunerea confiscării speciale de la inculpat, a contravalorii sumei de 450 euro, rezultați din infracțiune.

Analizând sentința atacată prin prisma apelului declarat de către procuror, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 385 și art. 397 Cod de procedură penală, dar aceasta nu reprezintă un temei de depunere a apelului, așa cum la situația raportată aplicabilitate o au prevederile art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, ori erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

Precum și prevederile art.250 Cod de procedură penală: „prevederile art.249 se aplică și în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse de martori, experți, interpreți, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delictive sau a ridicării măsurilor asigurătorii, precum și a altor măsuri.

La speța dată instanța de apel a stabilit că, la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Stîngu Samir, instanța de fond nu s-a expus în dispozitivul sentinței de condamnare asupra cheltuielilor de judecată solicitate de acuzatorul de stat, alcătuite din salariul și a celorlalte cheltuieli care asigură buna funcționare a procuraturii, deși în partea descriptivă a sentinței instanța de fond și-a motivat soluția, privind respingerea cerințelor acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate de stat compuse din salariul procurorului și a altor cheltuieli.

De rând cu aceasta instanța de apel a stabilit că, la judecarea cauzei penale nominalizate în instanța de fond acuzatorul de stat nu a solicitat confiscarea specială a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului în beneficiul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, potrivit art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Or, potrivit art. 250 Cod de procedură penală, prevede că prevederile art. 249 se aplică și în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse de martori, experți, interpreți, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delictive sau a ridicării măsurilor asigurătorii, precum și a altor măsuri, adică nu s-a expus asupra confiscării speciale, ce în opinia instanței de apel este de competența instanței, care a emis sentința contestată, adică Judecătoria Cahul și pentru a fi înlăturate omisiunile expuse în cererea de apel, acuzatorul de stat urma să se adreseze instanței care a emis sentința dată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel. Recurentul a invocat că, instanța de apel neîntemeiat a declarat inadmisibil apelul

procurorului, ori, prima instanță urma să indice în dispozitivul hotărârii sale soluția privind cheltuielile judiciare și confiscarea specială, însă instanța de apel a menționat că, acuzarea poate să se adreseze primei instanțe, potrivit art. 249-250 Cod de procedură penală.

Astfel, neindicarea în dispozitiv, careva date importante și obligatorii conform art. 385 și 397 Cod de procedură penală, nu pot fi corectate prin prisma art. 249-250 Cod de procedură penală.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2), iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Prin urmare, în cazul dat, stabilind faptul că, Mocanu Gheorghe a dat banii lui Stîngu Samir în scopul influențării angajaților din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun. Chișinău a Agenției Servicii Publice, instanța de judecată urma să dispună confiscarea de la Stîngu Samir în folosul statului a banilor primiți de la Mocanu Gheorghe în sumă totală de 450 euro.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2019 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul Cebotari Vitali, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2018, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel examinând apelul declarat de partea acuzării, a ajuns la concluzia că instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 alin. (2), (5) Cod de procedură penală, care prevăd că, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile de judecată, iar dispozitivul sentinței de condamnare pe lângă chestiunile enumerate la art. 395 și art. 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată, însă a concluzionat că omisiunile expuse în cererea de apel nu reprezintă temei de depunere a apelului, ele pot fi înlăturate în conformitate cu prevederile art. 249, 250 Cod de procedură penală și sunt de competența primei instanțe, iar pentru a fi înlăturate, acuzatorul de stat urma să se adreseze instanței care a emis sentința dată.

Instanța de recurs a menționat că, potrivit art. 397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Astfel, neindicarea în dispozitiv, careva date importante și obligatorii conform art. 385 și 397 Cod de procedură penală, nu pot fi corectate prin prisma art. 249-250 Cod de procedură penală, care prevede procedura de corectare a erorilor materiale și înlăturarea unor omisiuni vădite.

Ori, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

De asemenea, dacă la judecarea apelului au fost depistate erori materiale evidente, dar care nu provoacă dubii (greșeli comise la scrierea numelui și prenumelui părților în proces, greșeli aritmetice ori care indică incorect tipul penitenciarului, precum și folosirea neadecvată a sinonimelor), examinarea se scoate de pe rol, iar dosarul din oficiu se restituie instanței care a adoptat hotărârea pentru înlăturarea erorilor în conformitate cu cerințele art. 248-250 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2019 a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, oficiul Sud - Ciuleacu Anatolie.

S-a casat parțial sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018 în ce privește latura civilă.

S-a rejudecat cauza penală în privința lui Stîngu Samir în latura civilă cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după cum urmează:

S-a încasat de la Stîngu Samir în beneficiul statului suma de 450 euro, în monedă națională conform cursului valutar oficial al leului moldovenesc valabil la data executării sentinței.

S-a respins ca neîntemeiat demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 17 iulie 2018 pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Stîngu Samir, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal a fost menținută fără modificări.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul judiciar a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat numai în partea ce ține de confiscarea specială și încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăția inculpatului, sentința nu a fost atacată.

Colegiul judiciar analizând sentința instanței de fond, prin prisma prevederilor art. 100 alin.(4), art. 101 Cod de procedură penală, verificându-le sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Stîngu Samir în baza prevederilor de art. 326 alin.(1) Cod penal - după semnele: „*traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate,

respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În această ordine de idei, cu privire la apelul acuzatorului de stat privind latura încasării cheltuielilor de judecată stabilite pe cauza penală, inclusiv asupra confiscării speciale de la inculpat în condițiile art. 106 alin.(2) lit. b) Cod penal, a contravalorii sumei de 450 euro din contul inculpatului Stîngu Samir în contul statului, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, Colegiul judiciar a considerat parțial întemeiat apelul declarat de către acuzatorul de stat în partea confiscării speciale de la inculpat a sumei de 450 euro, în contul statului ca fiind bunuri rezultate din infracțiune, motiv pentru care solicitarea în această parte a fost admisă, însă, a fost respins capătul de cerințe privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1026 lei, din contul inculpatului Stîngu Samir în beneficiul statului, din următoarele raționamente.

Potrivit textului apelului înaintat, procurorul Ciuleacu Anatolie a invocat ca temei de casare în partea ce ține de neconfiscarea din contul inculpatului, Stîngu Samir, în condițiile art. 106 alin. (2) lit. b) a sumei de 450 euro ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și dispunerea confiscării speciale în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal din contul inculpatului a sumei de 450 euro.

Analizând cauza penală prin prisma temeiurilor invocate în cererea de apel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 alin. (2), (5) Cod de procedură penală, care prevăd că, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile de judecată, iar dispozitivul sentinței de condamnare pe lângă chestiunile enumerate la art. 395 și art. 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel a menționat că, potrivit art. 397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială și dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Ori, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casînd sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Prin urmare, privitor la solicitarea apelantului procurorul Anatolie Ciuleacu în partea ce ține de neconfiscarea din contul inculpatului, Stîngu Samir, în condițiile art. 106 alin. (2) lit. b) a sumei de 450 euro ca fiind bunuri rezultate din infracțiune și dispunerea confiscării speciale în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal din contul inculpatului a sumei de 450 euro, Colegiul judiciar a constatat că acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului, existînd motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea confiscării speciale.

Colegiul judiciar a considerat că instanța de fond, contrar prevederilor art. 397 pct.2) și pct. 5) Cod de procedură penală, care prevede că, dispozitivul sentinței de condamnare,

precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 2) hotărîrea cu privire la confiscarea specială; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, a omis să se expună referitor la confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 450 euro, rezultate din infracțiune, deoarece sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, astfel după cum prevede art. 106 alin.(2) lit.b) Cod penal.

În susținerea celor expuse, Colegiul judiciar a menționat că inculpatul Stîngu Samir, pînă la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și că solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe, astfel rezultă cert că Stîngu Samir a susținut că deține influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Calificare a Conducătorilor Auto mun. Chișinău a Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor scrise și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere și contra sumei de 450 euro îi va putea determina pe aceștia să asigure susținerea cu succes de către Mocanu Gheorghe a examenului teoretic și practic la categoria auto „B” și „C”. Ca rezultat, Stîngu Samir a pretins și a primit de la Mocanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 450 euro.

În acest sens, pretinderea și primirea sumei de 450 euro s-a consumat ca infracțiune și respectiv, confiscarea specială de la Stîngu Samir, a sumei pretinse de 450 euro este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, cu titlu de confiscare specială și trecută forțat și gratuit, în proprietatea statului.

Astfel, Colegiul judiciar a menționat că, instanța de fond recunoscându-l vinovat pe inculpatul Stîngu Samir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, a omis să se expună cu privire la confiscarea specială a bunurilor (inclusiv valorilor valutare) rezultate din infracțiune în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1), (2) Cod penal.

Totodată, Colegiul judiciar în susținerea poziției adoptate a menționat că, obiectul infracțiunii nu se află la organul de urmărire penală și nici la partea vătămată, aceste circumstanțe nu împiedică faptul, ca contravaloarea acestora să fie trecute forțat în beneficiul statului, or, la aplicarea confiscării speciale urmează a se ține cont de faptul că, făptuitorul a realizat latura obiectivă a infracțiunii.

Raportând la caz normele enumerate supra, instanța a conchis că, confiscarea în contul statului a contravalorii a 450 euro în lei moldovenești, ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii infracțiunii, nu afectează printr-un careva mod dreptul de proprietate menționat în art. 1 al Protocolului Adițional al CEDO, care prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a-i fi protejate bunurile sale.

Așadar, Colegiul judiciar în temeiul art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal a considerat necesară și întemeiată confiscarea de la Stîngu Samir în beneficiul statului suma de 450 euro ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii infracțiunii, or aceste mijloace financiare au fost obținute de către inculpat în urma săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fapt pentru care urmează a fi supuse confiscării speciale în beneficiul statului.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că prin confiscarea specială a contravalorii a 450 euro în lei moldovenești, ca valori valutare rezultate în urma săvârșirii

infracțiunii, se respectă principiul proporționalității între dreptul și libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea efectuării acțiunii procesuale. Conform principiului menționat drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg.

Colegiul judiciar a concluzionat că infracțiunile prevăzute la art.326 Cod penal prezintă o amenințare tot mai gravă pentru preeminența dreptului, democrație și drepturile omului, subminând principiile bunei administrări, echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1026 lei, Colegiul judiciar a considerat neîntemeiat acest capăt de cerere și care a fost respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 227 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În conformitate cu prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin efectuarea acțiunilor procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului și în această parte cerințele procurorului necesită a fi respinse.

Or, sumele de 996 lei cu titlu de salariu al procurorului și 30 de lei pentru hîrtie nu sunt specificate în alin. (2) al art.227 Cod de procedură penală, motiv pentru care cerințele de restituire a cheltuielilor de judecată necesită a fi respinse.

Totodată, potrivit art. 100 alin.(2) Cod de procedură penală și art.6 par.2 al Convenției Europene, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art.8 Cod de procedură penală.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, în partea soluției privind cheltuielile judiciare, în cauza penală privind pe Stîngu Samir, condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (1) Cod penal, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către instanța de apel, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- consideră că decizia adoptată de către Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul la 10 iunie 2019 în partea cheltuielilor judiciare este neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele temeiuri;

- conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală - hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat prin aceea că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Însă, în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- recurentul nu este de acord cu decizia instanței de apel din următoarele considerente:

- recurentul aduce exemple din practica judiciară de recuperare a cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare: decizia Curții de Apel Cahul din 23.09.2015 în dosarul nr.05-la-751-03062015; decizia Curții de Apel Cahul din 02.02.2017 în dosarul nr.05-la-1418-12122016 și menținută de CSJ prin decizia din 24.05.2017 cu nr.1ra-879/2017; decizia Curții de Apel Cahul din 02.11.2017 în dosarul nr.05-la-886-08082017; decizia Curții de Apel Cahul din 23.10.2018 în dosarul nr.05-la-1022-08092018;

- mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în cauza penală în privința lui Luca Leonid, a admis recursul procurorului, a casat decizia Curții de Apel Chișinău. În partea neîncasării cheltuielilor de judecată și s-a dispus rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. (Decizia CSJ din 21.05.19 Dosarul nr. 1ra-585/2019).

- în primul rând, cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară;

- în al doilea rând, la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- în al treilea rând, instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 1026 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală;

- astfel, instanța de apel, în speță noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de procurorul Calendari Dumitru sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Instanța de recurs, respinge argumentele recurentului, precum că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Stîngu Samir urmează să fie încasate din contul acestuia, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Procurorul solicită în baza art.227-229 Cod de procedură penală, încasarea sumei de 1026 lei, suportate pentru salariul procurorului – 996 lei și hîrtie la preț de 30 lei.

Colegiul penal menționează că cerințele procurorului în acest sens sunt neîntemeiate, iar motivarea instanței privind respingerea cerințelor procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal reține că normele enunțate mai sus nu prevăd încasarea din contul inculpatului astfel de categorii de cheltuieli, argumentele procurorului din recurs fiind neîntemeiate.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da

temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Stîngu Samir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie